

Research Paper: Effect of Lower Leg Cold Immersion on Dynamic Balance of Athletes and Nonathletes

Ruhollah Salehi¹, *Mostafa Zarei², Mohammad Hossein Alizadeh¹, Norodin Karimi³

1. Department of Sport Medicine and Health, Faculty of Physical Education & Sport Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran.

2. Department of Sport and Exercise Physiology, Faculty of Physical Education & Sport Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

3. Department of Physiotherapy, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

Citation: Salehi R, Zarei M, Alizadeh MH, Karimi N. [Effect of Lower Leg Cold Immersion on Dynamic Balance of Athlete and Nonathlete (Persian)]. Journal of Rehabilitation. 2016; 17(2):148-157. <http://dx.doi.org/10.21859/jrehab-1702148>

 <http://dx.doi.org/10.21859/jrehab-1702148>

Received: 13 Mar. 2016

Accepted: 30 May 2016

ABSTRACT

Objective In recent years, cold water immersion (CWI) following heavy training sessions and matches is commonly used for reducing recovery time. Some studies have investigated the effect of CWI on the performance and physical fitness of athletes. However, there have been no investigations on the effect of cold application on dynamic balance. Therefore, the purpose of this study was to determine the effect of 8-minute cooling of the foot and ankle by immersion in ice on the dynamic balance of athletes and nonathletes.

Materials & Methods A total of 58 Tehran university students (29 athletes and 29 nonathletes; mean [SD] age: 22.2[2] yr, mean [SD] weight: 69.2[2] kg, and mean [SD] height: 175.2[2] cm) consented to participate in the study. They were divided into four groups. The anteroposterior and lateral Indices of dynamic balance were assessed by the Bidex Stability System. In order to familiarize the participants with the Bidex system and prepare them for the evaluation of dynamic balance, each participant was asked to practice on Bidex for one minute. All the subjects were required to immerse their entire feet and ankles in cold water (1°C) for 8 minutes. The water level was approximately 5 cm above the lateral malleolus. After the cold application, the dynamic balance of the participants was reassessed. An ANOVA at $P<0.05$ was used to analyze data.

Results It was found that there was no significant difference in the overall stability before ($M=2.94$, $SD=1.26$) and after cryotherapy ($M=2.66$, $SD=1.40$). There is no ($t(57)=1.29$, $P=0.202$). A significant difference was observed in anterior-posterior stability index before ($M=2.27$, $SD=1.06$) and after cryotherapy ($M=2.08$, $SD=1.19$), ($t(57)=0.98$, $P=0.33$). The lateral stability index after cryotherapy ($M=1.78$, $SD=0.88$) showed a significant increase compared to before applying the cold therapy ($M=2.05$, $SD=0.84$) ($t(57)=2.10$, $P=0.03$).

The results of ANOVA with repeated measures showed that the effect of athlete or nonathletes is not significant on the overall stability index and anterior-posterior ($P=0.48$) and lateral stability index ($P=0.18$) before and after cold application.

Conclusion The results of this study suggest that cryotherapy through immersion of foot and ankle does not have a negative effect on the overall and anteroposterior indices of dynamic balance of athletes and nonathletes following an 8-min ice water immersion. It seems that the immersion process affected only the surface receptors of the skin and did not affect the deeper joint receptors that have a key role in balance.

Keywords:

Cryotherapy, Ankle, Foot, Balance

* Corresponding Author:

Mostafa Zarei, PhD

Address: Department of Sport and Exercise Physiology, Faculty of Physical Education & Sport Sciences, Shahid Beheshti University, Shahid Shahriari Sq, Rashideddin Fazlollah Blvd, Yaman St., Shahid Chamran Hwy, Tehran, Iran.

Tel: +98 (913) 2615259

E-Mail: m_zarei@sbu.ac.ir

تأثیر غوطه‌وری ساق و معچ پا در آب سرد بر تعادل پویای ورزشکاران و غیرورزشکاران

روح الله صالحی^۱، مصطفی زارعی^۲، محمدحسین علیزاده^۱، نورالدین کریمی^۲

- ۱- گروه طب ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
 ۲- گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه شهیدبهشتی، تهران، ایران.
 ۳- گروه فیزیوتراپی، دانشگاه علوم بهزیستی و تولیدخواهی، تهران، ایران.

حکایه

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴ اسفند ۲۹
 تاریخ پذیرش: ۱۰ خرداد ۱۳۹۵

هدف در مقاله‌ای اخیر غوطه‌وری در آب سرد (CWI) پس از جلسات تمرينی سنگین و مسابقات، با هدف تسريع زمان احیای ورزشکاران رواج یافته است. در چندین مطالعه اثر غوطه‌وری در آب سرد را بر عملکرد و عوامل آمادگی جسمانی ورزشکاران پرسی شده است، لاما در این میان در پژوهش‌های اندکی تأثیر غوطه‌وری در آب سرد را بر تعادل پویای ورزشکاران و غیرورزشکاران پرسی شده است، بنابراین هدف تحقیق حاضر پرسی تأثیر هشت دقیقه سرماده‌ی موضعی معچ پا و پا بهوسیله غوطه‌وری در آب سرد بر شاخنهای تعادل پویای مردان و زنان ورزشکار و غیرورزشکار سالم پوده است.

روش پرسی در این پژوهش ۶۸ نفر از دانشجویان دانشگاه تهران (۲۹ نفر ورزشکار و ۳۹ نفر غیرورزشکار) با سن ۲۲±۲ سال، وزن ۶۷±۴ کیلوگرم و قد ۱۷۸±۲ سانتی‌متر داوطلبانه شرکت کردند و به دو گروه ورزشکار و غیر ورزشکار تقسیم شدند شاخنهای تعامل کلی، قدرمی‌خانوادگی و عرقی آزمودنی‌ها بهوسیله سیستم ثباتی باشدکس (BSS) مدل SW40-۳، D-E617 ساخت کشور آمریکا لرزانی شد. به منظور آشنایی آزمودنی‌ها با سیستم باشدکس و کسب آمادگی برای ارزیابی تعادل پویه هر آزمودنی بهمدت یک دقیقه روی دستگاه تمرينی می‌گرد. سپس هر آزمودنی بهمدت هشت دقیقه هر دو پای خود را درون ظرف آب و بین صفر درجه قرار می‌گذارد. بمنحوی که کف پا و تمام اطراف پا تا پنج سانتی‌متر بالای تاحیه قوزک تحت تأثیر سرما فرار می‌گرفت. آزمون تعادل بلافلسله پس از بیرون آمدن ورزشکار از ظرف مخلوط بین آب و گرد و روی دستگاه باشدکس تکرار شد. یافته‌های تحقیق با استفاده از آزمون آماری آنوا در سطح $P < 0.05$ تجزیه و تحلیل شد.

نتایج نتایج تحقیق نشان داد که اختلاف معنی‌داری در شاخنهای ثبات کلی قابل $M=0.99$ و $D=1.26$ و بعد از سرماده‌مانی ($M=2.27$) و وجود تنازعه ($M=1.29$) و $D=1.57$ ، همچنین اختلاف معنی‌داری در شاخنهای ثبات قدرمی‌خانوادگی ($M=2.27$) و $D=1.40$ و بعد از سرماده‌مانی ($M=1.11$) و $D=0.80$ ، مشاهده نشد ($M=0.98$) و $D=0.77$. با وجود آن شاخنهای ثبات طرفی بعد از سرماده‌مانی ($M=1.78$) و $D=1.84$ ، بطور معنی‌داری در مقایسه با قابل از اعمال سرماده‌مانی ($M=1.70$) و $D=1.84$ افزایش یافت ($M=1.78$) و $D=1.84$ ($M=1.70$) و $D=1.84$). همچنین نتایج آزمون تحلیل ولایانس با اندازه‌گیری‌های مکرر نشان داد که اثر ورزشکاری‌ها نایوفون‌افراد بر شاخنهای ثبات کلی و قدرمی‌خانوادگی ($M=0.98$) و شاخنهای ثبات طرفی ($M=1.18$) قابل و بعد از اعمال سرماده‌مانی دار نیست.

نتیجه‌گیری نتایج تحقیق حاضر نشان داد که اعمال سرما از طریق غوطه‌وری در آب سرد بهمدت هشت دقیقه بر شاخنهای ثبات کلی و قدرمی‌خانوادگی در مردان و زنان ورزشکار و غیرورزشکار اثر معنی‌داری تنازعه بهمنظر پرسد که سرمایی به کاررفته در این تحقیق تنها بر گیرنده‌های پوستی تأثیر گذاشته و بر گیرنده‌های مفصلی عمیق تر که تشقی اصلی در تعادل طرزند، تأثیر نگذاشته است.

کلیدواژه‌ها:

سرماده‌مانی، پا، معچ پا، تعادل

مقدمه
 عروق خونی و کاهش حس درد می‌شود. با توجه به این اثرات مشبّه، بسیاری از بازیکنان در زمان‌های استراحت یا بین دونیمه رقابت‌های خود از بین استفاده می‌کنند. [۱] باوجوداین، شرکت ورزشکاران در رقابت و تمرين بلافلسله پس از استفاده از بین و آب سرد، می‌تواند بر عملکرد آن‌ها اثرات منفی داشته باشد [۲].

در سال‌های اخیر، غوطه‌وری در آب سرد پس از جلسات تمرينی سنگین و مسابقات، با هدف بازتوانی آسیب‌های حاد و مزمن و همچنین تسريع زمان بازیابی ورزشکاران رواج یافته است. استفاده از سرما سبب کاهش علایم التهاب، گمادشدن

* نویسنده مسئول:

دکتر مصطفی زارعی

نشانی: تهران، بزرگراه شهیدچمران، خیلیان یمن، بلوار رشیدکلبین فضل‌الله میدان شهیدبهشتی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، گروه فیزیولوژی ورزشی

تلفن: +۹۸ ۰۲۶۵۴۹ (۱۱۳) ۲۶۱۵۲۵۹

ایمیل: m_zareei@sbu.ac.ir

دانشجویان ورزشکار نخبه تأثیر منفی دارد [۳]

علاوه بر تناقض اطلاعات موجود در زمینه تأثیر سرما بر تعادل، تاکنون مطالعه‌ای به مقایسه اثر این روش بر تعادل افراد ورزشکار و غیرورزشکار نهادخته است؛ بنابراین، مطالعه حاضر با هدف بررسی مقایسه تأثیر سرماده‌مانی بر تعادل پویای مردان و زنان ورزشکار و غیرورزشکار صورت گرفت.

روش بررسی

تحقیق حاضر از نوع مطالعات نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون است که با هدف بررسی تأثیر هشت دقیقه سرماده‌ی پوشیدن مخصوصی مع پا و پا بر شاخص‌های تعادل پویای مردان وزنان ورزشکار و غیرورزشکار سالم شامل تعادل کلی، قدامی‌خلفی و طرفی انجام شد آزمودنی‌های پژوهش حاضر را ۵۸ نفر (۲۹% ورزشکار و ۲۹% غیرورزشکار) از دانشجویان دانشگاه تهران (سن ۲۲ ± 2 سال، وزن ۶۹ ± 2 کیلوگرم و قد ۱۷۵ ± 2 سانتی‌متر) که به طور هفت‌مداد اختلال‌بودند تشکیل می‌دادند. این آزمودنی‌ها داوطلبانه در این پژوهش شرکت کرده بودند و افراد گروه ورزشکار حداقل سه جلسه در هفته‌ی تمرین ورزشی داشتند. به‌منظور حذف متغیرهای احتمالی اثرگذار منفی، افراد اختلال‌بده از نظر قدر و وزن همگن شدند. علاوه‌بر این، شاخص توده پدنی آزمودنی‌ها در محدوده طبیعی (۱۸ تا ۲۵) قرار داشت.

اندازه حجم نمونه با استفاده از مطالعه فولام و همکاران [۳] که اختلاف معنی‌داری در تعادل قبل و بعد از غوطه‌وری در آب مشاهده کرده بودند و با فاصله اطمینان ۹۵ درصد و سطح آلفای ۵ درصد و توان آزمون ۸۰ درصد محاسبه شد با این محاسبات، حداقل ۳۷ نفر در هر گروه نیاز بود که با درنظر گرفتن ریزش احتمالی آزمودنی‌ها، ۲۹ نفر در هر گروه به کار گرفته شدند.

تمکیل فرم رضایت‌نامه و قراردادشتن در محدوده سنی ۱۸ تا ۲۴ سال از جمله معیارهای ورود آزمودنی‌ها به این مطالعه بود همچنین آزمودنی‌هایی که سابقه شکستگی یا جراحی مفاصل اندام تحتانی داشتند یا به تشخیص پزشک از بیماری‌های سیستمیک مانند روموتیسم و دیابت، سابقه اختلالات عصبی یا سیستم وستیبولا رنج می‌بردند، از مطالعه کنار گذاشته می‌شدند. افرادی که قبل از شروع مطالعه درمان دارویی یا فیزیکی برای مشکل مع خود دریافت می‌کردند یا به گفته خود در شش ماه اخیر دلایی سابقه برنامه توانبخشی مانند تمرینات والی بورد و تواریچی مفاصل اندام تحتانی بودند نیز از مطالعه حذف شدند [۳].

روش اجرا

برای ارزیابی تعادل پویا، از سیستم ثباتی پایودکس (BSS)^۱

در همین راسته، مطالعات بسیاری به بررسی تأثیر استفاده از روش‌های مختلف سرما و یخ بر عوامل گوناگون عملکردی ورزشکاران مختلف پرداخته است. برای مثال، واسینگر و همکاران (۲۰۰۷) کاهش حس عمقی و دقت پرتاب را به دنبال استفاده از یخ در مفصل شانه بازیکنان بیسبال گزارش کردند [۴]. سورنکوک و همکاران (۲۰۰۸) نیز به کاهش حس عمقی مفصل زانو بازیکنان بستگی بلاعده بعد از استفاده از گیسمه‌های یخ اشاره کردند [۵].

ازسوی دیگر خان‌محمدی و همکاران (۲۰۱۱) معتقدند ۱۵ دقیقه یخ درمانی بر حس عمقی در دامنه حرکتی فعال و غیرفعال دوسی فلکشن و پلاتر فلکشن مفصل مع پای زنان سالم تأثیری ندارد [۶]. همچنین هاپر و همکاران (۱۹۹۷) تفاوت معنی‌دار بالینی در حس عمقی مفصل مع پا در حرکت ایورزن بعد از غوطه‌وری پا و مع پا در آب ۵ درجه سانتی‌گراد نیافتدند [۷]. لاریبور و استرنیک (۱۹۹۴) نیز تفاوت معنی‌داری در حس وضعیت مفصل مع پا پس از غوطه‌وری در آب ۴ درجه گزارش نکردند [۸]. نتایج این تحقیقات تناقض را در نحوه تأثیرگذاری سرما بر حس عمقی نشان می‌دهد.

علاوه‌بر این، ایوانس و همکاران (۱۹۹۶) نیز نشان دادند که استفاده از سرما روی پا و مع آن، بر چشمکی ورزشکاران تأثیری ندارد [۹]. ملیسا و همکاران (۲۰۰۶) بیان کردند به کارگیری گیسمه‌های آب سرد عملکرد ورزشکاران را در هو سرعت ۴۰ پاره، پوش عمودی پکها و چاکی شاتل ران^۲ کاهش می‌دهد [۱۰]. پاترسون و همکاران (۲۰۰۸) نیز کاهش عملکرد ورزشکاران را در آزمون‌های سرعت ۴۰ پاره، چشمکی آزمون تی و پرش عمودی بعد از ۲۰ دقیقه غوطه‌وری در آب ۱۰ درجه، گزارش کردند [۱۱]. با وجود این، هاتزل و همکاران (۲۰۰۰) تفاوت معنی‌داری را در حداکثر گشتاور قدرت ایزوکنیتیک کائستنیک و استرنیک مع پا بعد از ۲۰ دقیقه غوطه‌وری در آب سرد گزارش نکردند [۱۲]. براساس این یافته‌ها در اثر گذاری سرما بر عملکرد نیز اختلاف‌نظر وجود دارد.

محققان اندگی به بررسی تأثیر سرما بر تعادل افراد ورزشکار و غیرورزشکار پرداخته‌اند. همچنین، در این زمینه میان اطلاعات موجود تناقض وجود دارد. برای مثال، سورنکوک و همکاران (۲۰۰۸) کاهش تعادل ایستای بازیکنان بستگی‌با بلاعده بعد از استفاده از گیسمه‌های یخ گزارش کردند ولی تعادل این بازیکنان بعد از استفاده از اسپری سرد گذشته کاهش نیافت [۵]. این در حالی است که فیشر و همکاران (۲۰۰۹) معتقدند تعادل ایستا و پویای آزمودنی‌ها پس از ۲۰ دقیقه استفاده از گیسمه‌های آب سرد به عنوان معنی‌داری کاهش یافت [۱۳]. مینیلو و همکاران (۲۰۰۵) نیز نشان دادند ۲۰ دقیقه غوطه‌وری پا و ساق پا ثبات پویای زنان سالم را تغییر نمی‌دهد [۱۴]. فولام و همکاران (۲۰۱۵) نیز بیان کردند ۱۵ دقیقه استفاده از یخ در ناحیه مع پا بر ثبات پویای

بهمتنفس آشنایی آزمودنی‌ها با سیستم پایه‌گذاری و کسب آمدگی برای ارزیابی تعادل پویه هر آزمودنی بهمدت پک دقیقه روی دستگاه تمرین می‌گرد [۱۹]. آزمودنی‌ها با پاهای برهنه و در حالی که در علو آزمون دسته‌های خود را در جلوی بدن و بدون حرکت قرار نمایند روی صفحه نیرو قرار می‌گرفتند. آزمون روی هر دو پا و در حالی که وضعیت پاهای به‌وسیله مختصات پاهشنهای و زاویه قرار گیری پاهای که در مرحله قبل از آزمون بهمدمت آمده بوده اجرا می‌شد [۱۹].

آزمودنی‌ها با چشم‌باز و نگاه کردن به صفحه‌نمایش سیستم پایه‌گذاری که ارتفاع آن متناسب با قد آزمودنی تنظیم شده بود (تصویر شماره ۱)، مسیر جایه‌جایی مرکز ثقل بدن خویش را دنبال می‌کرندند از این طریق فرد قادر بود به‌طور پویا، مرکز ثقل خود را همواره روی مرکز دایره (مرکز محور مختصات صفحه تعادل‌سنج) متنطبق سازد. هر آزمون بهمدت ۱۵ ثانیه در دو سطح پایداری ۶ و ۳ انجام و شاخص‌های ثباتی ثبت می‌شد [۱۵].

سپس هر آزمودنی بهمدمت هشت دقیقه هر دو پایی خود را درون ظرف پر از قالب‌های مخلوط آب و بخ قرار می‌داند به‌نحوی که گفت پا و تمام اطراف پا تا ۵ سانتی‌متر بالای ناحیه قوزک تحت تأثیر سرما قرار می‌گرفت (تصویر شماره ۲). سعی شد دمای آب در مدت زمان اجرای پژوهش حدود ۶ درجه حفظ شود [۱۵]. بالاگهله هس از پایان زمان ۸ دقیقه، آزمودنی‌ها آزمون تعادل را بار دیگر روی دستگاه پایه‌گذاری تکرار می‌کرندند.

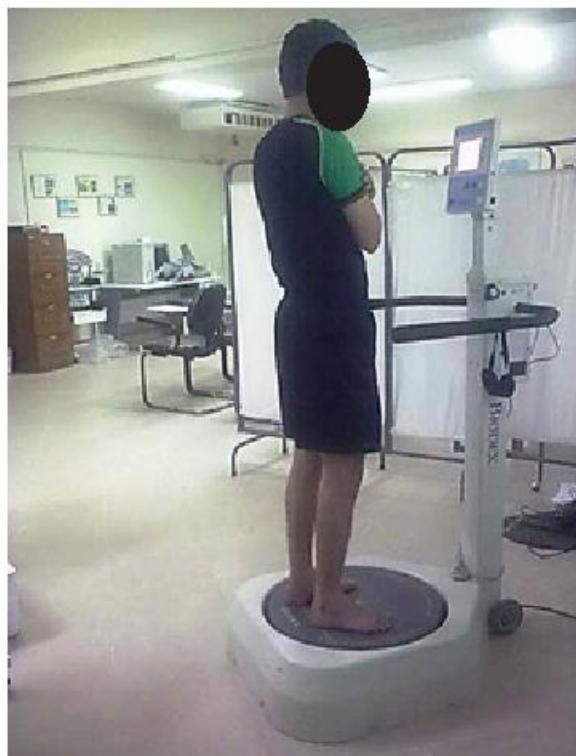

تصویر ۲. طرز قراردادن پای آزمودنی‌ها در ظرف بخ

مدل SW45-30-D-EF17 ساخت گشور آمریکا استفاده شد مطالعات گوناگون پایه‌بی و تکریبی برای این سیستم در جامعه مشابه گزارش گردیدند (۹۵-۰/۵۹-۰) [۱۵] برای مثال، کاچوجه و همکاران (۲۰۰۱) برای این وسیله پایه‌بی ۸۰٪ تا ۹۴٪ را بهمنظور ارزیابی تعادل دانشجویان مرد و زن در جهات گوناگون محسوبه نموده‌اند [۱۶].

سیستم تعادل‌سنج پایه‌گذاری، پک صفحه داریه مدرج روی یک گوی بزرگ و چندین سنسور دارد. این صفحه به سهولت در تمامی جهات نسبت به وضعیت افقی قابل حرکت و تغییر است. صفحه تعادل در حین استقرار آزمودنی روی آن، متناسب با واکنش و اعمال فشار پاهای در جهات مختلف حرکت متحرک در حالت افقی فرد سعی در حفظ تعادل با حفظ صفحه متحرک در حالت افقی دارد. در حقیقت از این طریق، سیستم قابلیت و توانایی فرد را برای حفظ تعادل و ثبات روی یک سطح متحرک مورداری‌بایی قرار می‌دهد [۱۷].

شاخص‌های ثباتی ارائه شده توسط سیستم، بیانگر میزان انحرافات صفحه از وضعیت افقی است. این شاخص‌ها شامل: شاخص ثبات کلی (OA)، شاخص قدرتی خلفی (AP) و شاخص ثباتی طرف داخلی-خارجی (ML) است. این شاخص‌ها معرف قابلیت حفظ تعادل پویا در فرد هستند، به گونه‌ای که هرچه مقدار آن‌ها کوچک‌تر باشد، بیانگر توانایی بالاتر فرد در حفظ تعادل است [۱۸].

تصویر ۱. طرز قرارگرفتن آزمودنی روی دستگاه

داد که اختلاف معنی‌داری در شاخص ثبات کلی قبل ($M=2/94$ و $SD=1/29$) و بعد از سرمادرمانی ($M=2/99$ و $SD=1/40$) وجود ندارد ($t=1/29$ و $P=0/202$) (تصویر شماره ۳).

از سوی دیگر، اختلاف معنی‌داری در شاخص ثبات قدامی خلفی قبل ($M=2/27$ و $SD=1/06$) و بعد از سرمادرمانی ($M=2/08$ و $SD=1/19$) مشاهده نشد ($t=-0/98$ و $P=0/33$) (تصویر شماره ۴). با وجود آین، شاخص ثبات طرفی بعد از سرمادرمانی ($M=1/78$ و $SD=0/88$) پهلو طور معنی‌داری نسبت به قبل از اعمال سرمادرمانی ($M=2/05$ و $SD=0/84$) افزایش یافت ($t=0/57$ و $P=0/03$) (تصویر شماره ۵). همچنین نتایج آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر نشان داد اثر ورزشکار بودن یا نبودن افراد بر شاخص ثبات کلی و قدامی-خلفی ($F=0/48$ و $P=0/48$) و شاخص ثبات طرفی ($F=0/18$ و $P=0/18$) قبل و بعد از اعمال سرما معنی‌دار نیست.

تمام آزمون‌ها فرم رخایت دلوطبلانه و آگاهانه حضور در این پژوهش را امضا کردند. همچنین این معالمه توسط کمیته اخلاق در پژوهش دانشگاه تهران مورد تأیید قرار گرفت. بعد از جمع‌آوری اطلاعات، از نسخه ۱۸ نرم‌افزار SPSS برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده و سطح معنی‌داری ($0/95$ و $0/05$) در نظر گرفته شد. برای مقایسه تعادل قبل و بعد از اعمال سرمادرمانی در دو گروه ورزشکار و غیرورزشکار نیز آزمون تحلیل واریانس دو راهه با اندازه‌گیری‌های مکرر به کاررفت.

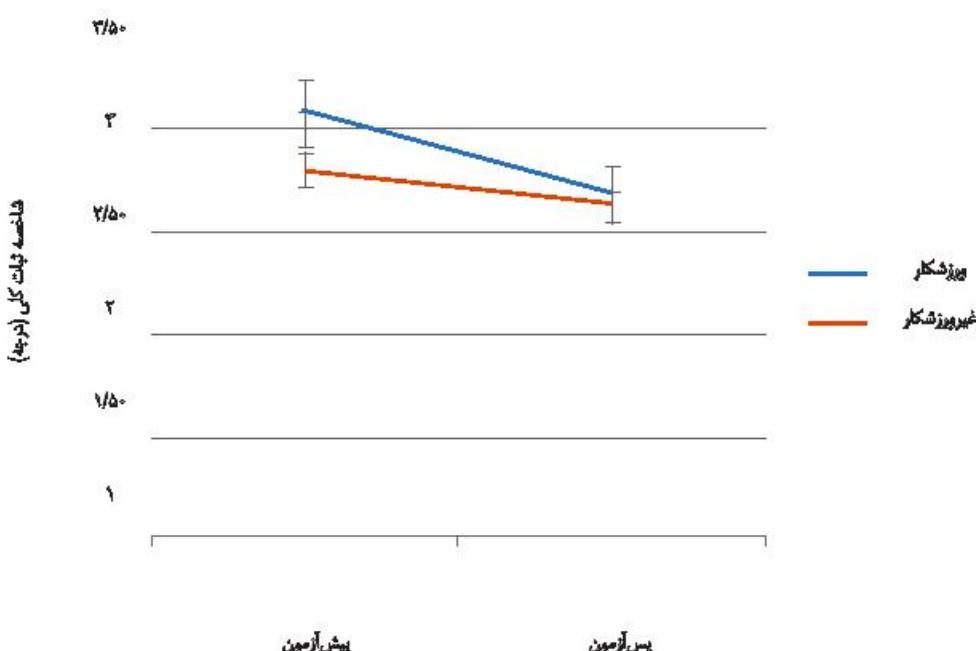
نتایجه‌ها

مطابق نتایج ارائه شده در جدول شماره ۱ نشان می‌دهد تفاوت معنی‌داری در اطلاعات جمعیت‌شناسنامی آزمون‌ها مانند سن، وزن، قد و شاخص توده بدنی بین دو گروه وجود ندارد. نتایج تحقیق نشان

جدول ۱. مقایسه متغیرهای زمینه‌ای در دو گروه افراد ورزشکار و غیرورزشکار.

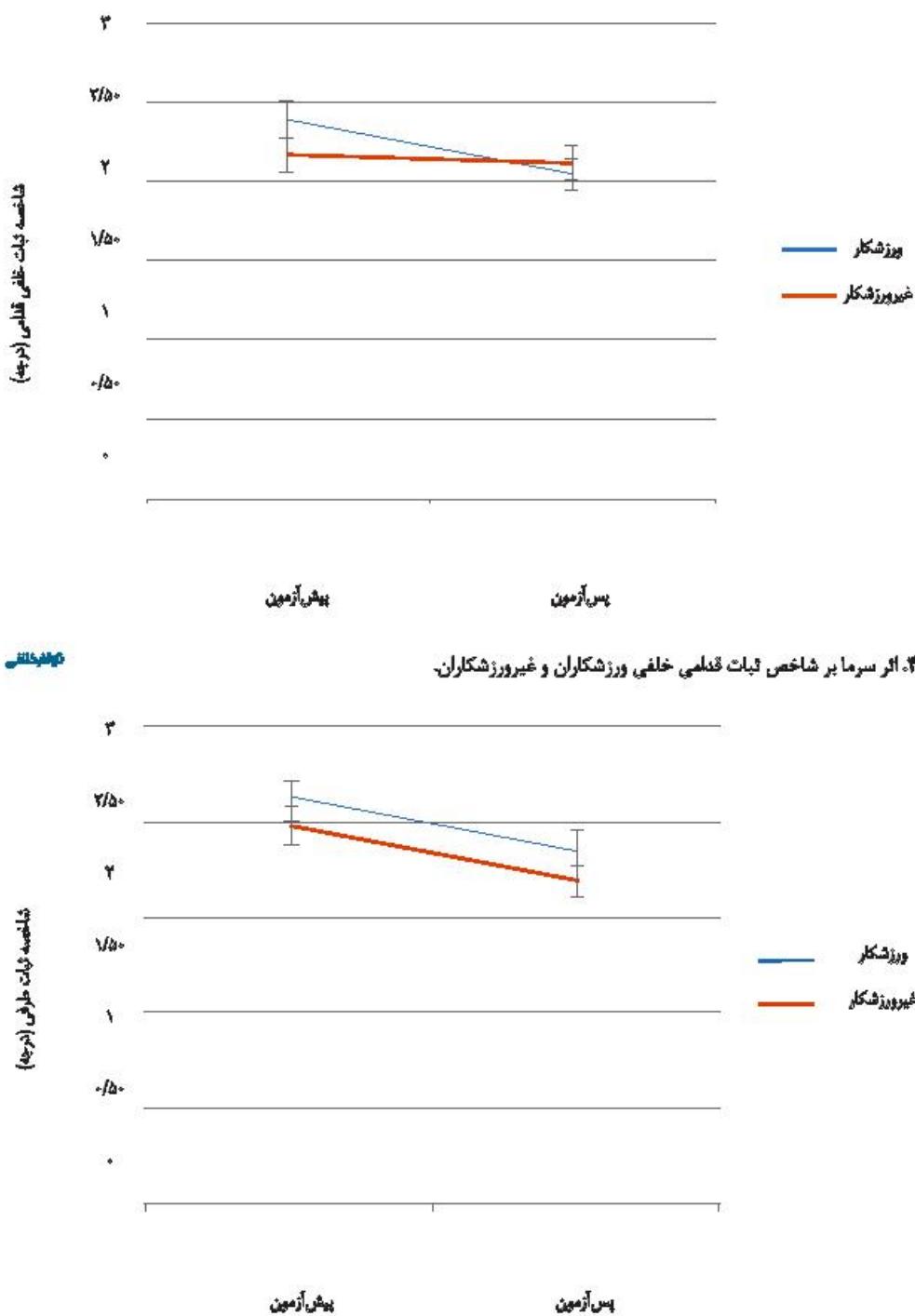
P-value	میانگین ± انحراف معیار		متغیر
	غیرورزشکار	ورزشکار	
-0/52	۲/۷۲±۰/۷۳	۲/۱۷±۰/۶۶	سن (سال)
-0/88	۵۷/۰/۳±۰/۷۳	۶۱/۰/۵±۰/۰/۱	وزن (کیلوگرم)
-0/98	۱۶۸/۵۵±۰/۱۳	۱۶۸/۵۵±۰/۱۲	قد (سانتی‌متر)
-0/24	۲۲/۷۰±۰/۷۵	۲۱/۷۳±۰/۷۵	شاخص توده بدنی (Kg/m ²)

نمایه‌گذاری

تصویر ۳. اثر سرما بر شاخص ثبات کلی ورزشکاران و غیرورزشکاران.

نتایجه‌ها

ثبت کلی و قدامی-خلفی و طرفی قبل و بعد از سرمادهی اختلاف معنی‌داری وجود ندارد. محققان دهگر نیز نتایج مشابهی را گزارش کردند. برای مثال، سام و همکاران (۲۰۰۸) گزارش کردند تعادل آزمودنی‌ها به دنبال ده دقیقه استفاده از بین در ناحیه معج با تغییر نکرده است [۲۰].

بحث
هدف تحقیق حاضر بررسی تأثیر هشت دقیقه سرمادهی موضعی معج پا و پا بهوسیله بین بر شاخص‌های تعادل پویای مردان وزنان ورزشکار و غیرورزشکار سالم شامل تعادل کلی، قدامی-خلفی و طرفی بود. نتایج تحقیق نشان داد در شاخص

تأثیر منفی دارد [۲].

دلایل متعددی برای توجیه تناقض این نتایج با نتایج مطالعه حاضر وجود دارد که از آن جمله می‌توان به دستگاه‌ها و آزمون‌های اندازه‌گیری عملکردها اشاره کرد. برای مثال، فیشر و همکاران (۲۰۰۹) و همچنین فولام و همکاران (۲۰۱۵) برای اندازه‌گیری تعادل پویا از آزمون عملکردی گردشی ستاره استفاده کردند سورنک و همکاران (۲۰۰۸) نیز آزمون ایستادن روی یک‌پا را به کار بردند که آزمون بسیار ساده‌ای است و پایانی کمی دارد [۵]. بدینهی است که دستگاه بایودکس نتایج دقیق‌تری را در مقایسه با روش‌های مذکور ارائه می‌دهد [۱۶].

حس عمیق یکی از عوامل مؤثر بر تعادل پویا است کوستلو و همکاران (۲۰۱۰) در مطالعه‌ای مروری نتیجه گرفتند که استفاده از روش سرمادرمانی، حس عمیق مفاصل اندام تحتانی افراد سالم را تغییر نمی‌دهد [۲۴]؛ بنابراین، می‌توان انتظار داشت که پس از کاربرد سرمادرمانی، تعادل نیز کمتر تحت‌تأثیر قرار گیرد.

با وجود عدم تغییر شاخص‌های ثباتی کلی و قدامی-خلفی، شاخص ثبات طرفی بعد از سرمادرمانی به طور معنی‌داری نسبت به قبل از اعمال سرمادرمانی افزایش یافت. گرنوزک و همکاران (۲۰۰۸) نیز افزایش نوسانات طرفی را بعد از به کار گیری سرمادرمانی، می‌توان افزایش گردد [۲۵]. میتیلو و همکاران (۲۰۰۵) نشان دادند غوطه‌وری پا و میخ پا در آب سرد، فعال‌سازی و فعالیت پرپریتوري^۱ عضلات پرونال^۲ را کاهش می‌دهد [۱۴]. این عضلات نقش بسیار زیادی در ثبات طرفی ایفا می‌کنند و کاهش فعال‌سازی آن‌ها سبب اختلال در تعادل طرفی می‌شود [۲۶].

نتیجه‌گیری

تحقیق حاضر نشان داد که اعمال سرما از طریق غوطه‌وری در آب سرد بهمدت هشت دقیقه بر شاخص ثبات کلی و قدامی-خلفی تعادل در مردان و زنان ورزشکار و غیرورزشکار، اثر معنی‌داری ندارد و پنهان‌تر می‌رسد سرما به کار رفته در این تحقیق تنبهای بر گیرنده‌های پوستی تأثیر گذاشتند و گیرنده‌های مفصلی عمیقی تر که نقش اصلی در تعادل دارند، تحت تأثیر قرار نگرفته است.

محبودیت‌ها

تحقیق حاضر چندین محدودیت احتمالی داشت که در تفسیر نتایج باید موردنظر قرار گیرد. یکی از محدودیت‌ها این بود که تمامی آزمودنی‌های این تحقیق از ناحیه مفصل میخ پا سالم بودند و از آنجاکه فرایندی‌های التهابی حاد یا آسیب‌ها ممکن است نتایج را تحت تأثیر قرار دهد، باید درباره تعمیم پافتده‌ای به دست آمده

میتیلو و همکاران (۲۰۰۵) نیز نشان دادند ۲۰ دقیقه غوطه‌وری پا و ساق پا ثبات پویا را تغییر نمی‌دهد [۱۴]. خان‌محمدی و همکاران (۲۰۱۱) [۶]، هاپر و همکاران (۱۹۹۷) [۷] و لاریور و استرنیگ (۱۹۹۴) نیز در حس عمیق مفاصل اندام تحتانی پس از غوطه‌وری در آب سرد تغییر معنی‌داری گزارش نکردند [۸]. از جمله دلایل عدم تغییر تعادل و شاخص‌های ثباتی پس از استفاده از بخ در این مطالعه می‌توان به مدت کاربرد شدت و نحوه استفاده از سرما اشاره کرد.

استفاده مستقیم از سرما مانند شناوری و غوطه‌وری عضو در آب سرد و بخ بغمیزان بیشتری دمای عمیق پافتده‌ای بدن را در مقایسه با استفاده از کیسه‌های آب سرد و زل‌ها کاهش می‌دهد [۲۱]. این روش بیشتر برای نواحی انتهایی اندامها به کار می‌رود که بعمل افزایش سطح تماس در این روش نسبت به روش‌های سرمادرمانی سطحی مانند کیسه‌های بخ، مفاصل و عضلات بیشتری در معرض سرما قرار می‌گیرند [۶].

از سوی دیگر، مدت زمان استفاده از بخ نیز عامل مهمی به شمار می‌رود؛ زمان استفاده از بخ در مطالعات گوناگون از ۳ تا ۴۵ دقیقه متفاوت است. مطالعات نشان داده استفاده بیش از ۱۵ دقیقه از بخ می‌تواند تأثیر منفی بر عملکرد فرد داشته باشد علاوه بر این، برخی محققان معتقدند حداقل ۷ دقیقه زمان نیاز است تا اثرات مفید بالقوه و فیزیولوژیک بخ مشخص شود [۲۲].

مطالعات دیگری نشان داده برای دستیابی به اثرات مثبت غوطه‌وری در آب سرد، دمای پافتده‌ای داخلی می‌باشد به است دمای درون عضلانی ناحیه غوطه‌ورشده به کمتر از ۳۰ درجه بررسد [۲۳]. بهمین دلیل در این مطالعه نیز ۸ دقیقه زمان سرد گردن عضو در نظر گرفته شد به‌نظر می‌رسد هرچه مدت زمان استفاده از بخ کمتر باشد میزان نفوذ سرما به پافتده کاهش می‌یابد و تأثیرات منفی کمتری به همراه دارد [۲۱]. حتی مگ گون و همکاران معتقدند سرمادرمانی کوتاه‌مدت (برای مثال ۵ دقیقه) فعالیت عضلات را تسهیل می‌نماید [۲۲].

برخی از محققان نیز معتقدند تعادل و دیگر عوامل عملکردی مانند سرعت دویدن و چاپکی پس از اعمال سرمادرمانی کاهش می‌یابد [۱۰-۱۲]؛ برای مثال سورنکوک و همکاران (۲۰۰۸) [۳] کاهش تعادل ایستای بازیکنان بسکتبال را بلاعنصله بعد از استفاده از کیسه‌های سرما گزارش کردند [۵]. فیشر و همکاران (۲۰۰۹) نیز نشان دادند تعادل ایستا و پویا پس از استفاده از کیسه‌های آب سرد به طور معنی‌داری کاهش یافت [۱۳]. واسینگر و همکاران (۲۰۰۷) [۴] و سورنکوک و همکاران (۲۰۰۸) [۵] نیز کاهش حس عمیق را بعد از تعادل استفاده از بخ در افراد سالم گزارش کردند. فولام و همکاران (۲۰۱۵) [۶] نیز معتقدند ۱۵ دقیقه استفاده از بخ در ناحیه میخ پا بر ثبات پویای دانشجویان ورزشکار نخبه

3. Preparatory

4. Peroneal muscles

References

- [1] Montgomery RE, Hartley GL, Tyler CJ, Cheung SS. Effect of segmental, localized lower limb cooling on dynamic balance. *Medicine & Science in Sports and Exercise*. 2015; 47(1):66-73.
- [2] Beyranvand R, Seidi F, Rajabi R, Moradi A. The immediate effect of short-term use of cold spray on ankle joint position sense in healthy individuals. *Journal of Research in Rehabilitation Sciences*. 2013; 9(5):889-98.
- [3] Fullam K, Caulfield B, Coughlan GF, McGroarty M, Delahunt E. Dynamic postural-stability deficits after cryotherapy to the ankle joint. *Journal of Athletic Training*. 2015; 50(9):893-904.
- [4] Wassinger CA, Myers JB, Gatti JM, Conley KM, Lephart SM. Proprioception and throwing accuracy in the dominant shoulder after cryotherapy. *Journal of Athletic Training*. 2007; 42(1):84-89.
- [5] Surenkok O, Aytar A, Tuzun EH, Akman MN. Cryotherapy impairs knee joint position sense and balance. *Isokinetics & Exercise Science*. 2008; 16(1):69-73.
- [6] Khanmohammadi R, Someh M, Ghafaninejad F. The effect of cryotherapy on the normal ankle joint position sense. *Asian Journal of Sports Medicine*. 2011; 2(2):91-98.
- [7] Hopper D, Whittington D, Davies J. Does ice immersion influence ankle joint position sense? *Physiotherapy Research International*. 1997; 2(4):223-36.
- [8] La Riviere J, Osternig L. The effect of ice immersion on joint position sense. *Journal of Sport Rehabilitation*. 1994; 3(1):58-67.
- [9] Evans TA, Ingersoll C, Knight KL, Worrell T. Agility following the application of cold therapy. *Journal of Athletic Training*. 1995; 30(3):231-34.
- [10] Richendollar ML, Darby LA, Brown TM. Ice bag application, active warm-up, and 3 measures of maximal functional performance. *Journal of Athletic Training*. 2006; 41(4):364-70.
- [11] Patterson SM, Udermann BE, Doberstein ST, Reineke DM. The effects of cold whirlpool on power, speed, agility and range of motion. *Journal of Sports Science & Medicine*. 2008; 7(3):387-94.
- [12] Hatzel BM, Kaminski TW. The effects of ice immersion on concentric and eccentric isokinetic muscle performance in the ankle. *Isokinetics & Exercise Science*. 2000; 8(2):103-07.
- [13] Fisher A. The effect of cryotherapy over the lateral ankle on static and dynamic balance [MSc. thesis]. Pennsylvania: California University, 2009.
- [14] Minnelli S, Dover G, Powers M, Tillman M, Wikstrom E. Lower leg cold immersion does not impair dynamic stability in healthy women. *Journal of Sport Rehabilitation*. 2005; 14(3):234.
- [15] Schmitz R, Arnold B. Intertester and intratester reliability of a dynamic balance protocol using the Biomed stability system. *Journal of Sport Rehabilitation*. 1998; 7(2):95-101.
- [16] Cachape WJ, Shifflett B, Kahanov L, Wughalter EH. Reliability of biomed balance system measures. *Measurement in Physical Education and Exercise Science*. 2001; 5(2):97-108.
- [17] Esmaeili E, Salavati M, Maroufi N, Esmaeili V. Effect of balance board exercises on balance tests and limits of stability by

از تحقیق حاضر به جمیعت‌های آسیب‌دیده اختیاط کرد
علاوه بر این، انتخاب هدفمند آزمون‌ها و نوع سرمادهی خاص
و زمان محدود خودکاری و دامنه سنی آزمون‌ها نیز می‌باشد
در تعیین نتایج مدنظر قرار گیرد

پیشنهادها

در این تحقیق تأثیر سرمادرمانی بر تعادل پویای ورزشکاران
و غیربرکشان مورد بررسی قرار گرفت. پیشنهاد می‌شود در
تحقیقات آتی، تأثیر اسپری‌های سرد‌گننده بر تعادل بررسی شود
همچنین در این تحقیق، ضخامت چربی زیستی و تغییرات
درجه حرارت عضله و مفصل اندازه‌گیری نشود. بدنهای می‌رسد که
ثبت این عوامل بتواند به تقویت نتایج تحقیقات آینده کمک کند

تشکر و قدردانی

این مقاله حاصل پژوهش اختصاصی نویسنده‌گان است و از
پایان‌نامه آنان برگرفته نشده و حامی مالی نیز نداشته است.

- Biodex balance system in normal men (Persian)]. Journal of Rehabilitation. 2006; 7(2):19-25.
- [18] Anbarian M, Mokhtari M, Zareie P, Yalfani A. [A comparison of postural control characteristics between subjects with kyphosis and controls (Persian)]. Scientific Journal of Hamadan University of Medical Science. 2010; 16(4):53-60.
- [19] Yaghoubi Z, Kahniz S, Esmaeili E. [The short effects of two spinal stabilization exercise on balance tests and limit of stability in men with non-specific chronic low back pain: randomized clinical trial study (Persian)]. Journal of Rehabilitation. 2012; 13(1):102-13.
- [20] Saam F, Leidinger B, Tibesku CO. The influence of cryotherapy of the ankle on static balance. Sportverletz Sportschaden. 2008; 22(1):45-51.
- [21] Enwemeka CS, Allen CH, Avila PA, Bina JA, Konrade JA, Munns ST. Soft tissue thermodynamics before, during, and after cold pack therapy. Medicine and Science in Sports and Exercise. 2002; 34(1):45-50.
- [22] Bleakley CM, Costello JT, Glasgow PD. Should athletes return to sport after applying ice? Sports Medicine. 2012; 42(1):69-87.
- [23] McGown HL. Effects of cold application on maximal isometric contraction. Physical therapy. 1967; 47(3):185-92.
- [24] Costello JT, Donnelly AE. Cryotherapy and joint position sense in healthy participants: a systematic review. Journal of Athletic Training. 2010; 45(3):306-16.
- [25] Kemozek TW, Greany JF, Anderson DR, Van Heel D, Young-dahl RL, Benesh BG, et al. The effect of immersion cryotherapy on medial-lateral postural sway variability in individuals with a lateral ankle sprain. Physiotherapy Research International. 2008; 13(2):107-18.
- [26] Moghadam M, Salavati M, Ebrahimi E, Arab AM. [The effect of fatigue in proximal and distal muscles of lower extremity on postural control (Persian)]. Journal of Rehabilitation. 2003; 4(2):29-36.